

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 29. junija 2010*

V zadevi C-28/08 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 23. januarja 2008,

Evropska komisija, ki jo zastopata C. Docksey in P. Aalto, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

ob intervenciji

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki ga zastopata E. Jenkinson in V. Jackson, zastopnici, skupaj z J. Coppelom, barrister,

* Jezik postopka: angleščina.

Sveta Evropske unije, ki ga zastopata B. Driessen in C. Fekete, zastopnika,

intervenienta v pritožbenem postopku,

druge stranke v postopku so

The Bavarian Lager Co. Ltd s sedežem v Clitherou (Združeno kraljestvo), ki jo zastopata J. Webber in M. Readings, solicitors,

tožeča stranka v postopku na prvi stopnji,

ob intervenciji

Kraljevine Danske, ki jo zastopa B. Weis Fogh, zastopnica,

Republike Finske, ki jo zastopa J. Heliskoski, zastopnik,

Kraljevine Švedske, ki jo zastopa K. Petkovska, zastopnica,

intervenientke v pritožbenem postopku,

Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, ki ga zastopajo H. Hijmans, A. Scirocco in H. Kranenborg, zastopniki,

intervenient na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, predsedniki senatov, R. Silva de Lapuerta in C. Toader, predsednici senatov, A. Rosas, K. Schiemann, E. Juhász (poročevalec), G. Arestis in T. von Danwitz, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. junija 2009,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 15. oktobra 2009

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Komisija Evropskih skupnosti s svojo pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) z dne 8. novembra 2007 v zadevi Bavarian Lager proti Komisiji (T-194/04, ZOdl., str. II-4523, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), ker je to sodišče razglasilo za nično odločbo Komisije z dne 18. marca 2004 (v nadaljevanju: sporna odločba), s katero je bila zavrnjena prošnja družbe Bavarian Lager Co. Ltd (v nadaljevanju: Bavarian Lager) za odobritev dostopa do celotnega zapisnika sestanka z dne 11. oktobra 1996, ki je potekal v okviru postopka zaradi neizpolnitve obveznosti (v nadaljevanju: sestanek z dne 11. oktobra 1996).

Pravni okvir

- 2 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, str. 31) zahteva od držav članic, da pri obdelavi osebnih podatkov varujejo temeljne svoboščine in pravice fizičnih oseb, zlasti njihovo pravico do zasebnosti, da bi zagotovile prosti pretok osebnih podatkov v Evropski skupnosti.

3 Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL 2001, L 8, str. 1) je bila sprejeta na podlagi člena 286 ES.

4 V uvodnih izjavah 1, 2, 5, 7, 8, 12, 14 in 15 Uredbe št. 45/2001 oziroma v nekaterih njihovih delih je navedeno:

„(1) Člen 286 [ES] zahteva, da institucije in organi Skupnosti uporabljajo akte Skupnosti o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.

(2) Popolnoma razvit sistem varstva osebnih podatkov ne zahteva samo določitve pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter dolžnosti za tiste, ki obdelujejo osebne podatke, ampak tudi ustrezne sankcije za kršitelje in nadzor neodvisnega nadzornega organa.

[...]

(5) Uredba je potrebna zato, da se posamezniku zagotovijo pravno izvršljive pravice [...]

[...]

- (7) Osebe, ki jih je treba varovati, so tiste, katerih osebne podatke v katerem koli pomenu obdelujejo institucije ali organi Skupnosti [...]
- (8) Načela varstva osebnih podatkov bi se morala uporabljati za katere koli informacije v zvezi z določeno ali določljivo osebo. [...]

[...]

- (12) Po vsej Skupnosti bi bilo treba zagotoviti dosledno in enotno uporabo pravil za varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.

[...]

- (14) V ta namen bi bilo treba sprejeti ukrepe, zavezujoče za institucije in organe Skupnosti. Ti ukrepi bi se morali uporabljati za vse obdelave osebnih podatkov v vseh institucijah in organih Skupnosti, če se taka obdelava izvaja pri opravljanju dejavnosti, ki v celoti ali delno sodijo v področje uporabe zakonodaje Skupnosti.

- (15) Če take obdelave izvajajo institucije ali organi Skupnosti pri opravljanju dejavnosti, ki ne sodijo v področje uporabe te uredbe, predvsem tistih, ki so določene v naslovih V in VI Pogodbe [EU v različici, ki je veljala pred Lizbonsko pogodbo], se varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov zagotovi z ustreznim upoštevanjem člena 6 [te pogodbe EU]. Dostop do dokumentov, vključno s pogoji dostopa do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke, urejajo pravila, sprejeta na podlagi člena 225 [...] ES, ki vključuje naslova V in VI [navedene pogodbe EU].“

5 Člen 1 Uredbe št. 45/2001 določa:

„1. Skladno s to uredbo institucije in organi, ki jih ustanovijo ali so ustanovljeni na podlagi pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti, v nadaljnjem besedilu ‚institucije ali organi Skupnosti‘, varujejo temeljne pravice in svoboščine fizičnih oseb in predvsem njihovo pravico do zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov ter ne omejujejo niti ne prepovedujejo prostega pretoka osebnih podatkov med seboj ali prejemnikom, zavezanim nacionalni zakonodaji držav članic, ki izvaja Direktivo 95/46[...]

2. Neodvisni nadzorni organ, ustanovljen s to uredbo, v nadaljnjem besedilu evropski nadzornik za varstvo podatkov, spremlja uporabo določb te uredbe pri vseh postopkih obdelave, ki jih izvajata institucija ali organ Skupnosti.“

6 Člen 2 te uredbe določa:

„V tej uredbi:

- (a) ‚osebni podatek‘ pomeni katero koli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo, v nadaljnjem besedilu ‚posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki‘; določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, zlasti s pomočjo identifikacijske številke ali enega ali več dejavnikov, značilnih za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno istovetnost;

- (b) ‚obdelava osebnih podatkov‘ [...] pomeni kakršenkoli postopek ali niz postopkov, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki bodisi z avtomatskimi sredstvi ali brez njih, kot so zbiranje, beleženje, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali pre-delava, iskanje, posvetovanje, uporaba, posredovanje s prenosom, širjenje ali drugo razpolaganje, prilagajanje ali sestavljanje, blokiranje, izbris ali uničenje;

[...]“

7 Člen 3 te uredbe določa:

„1. Ta uredba se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v vseh institucijah in organih Skupnosti, če se taka obdelava izvaja pri opravljanju dejavnosti, ki v celoti ali delno sodijo na področje uporabe zakonodaje Skupnosti.

2. Ta uredba se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki v celoti ali delno poteka z avtomatskimi sredstvi, in za obdelavo, drugačno kot z avtomatskimi sredstvi, osebnih podatkov, ki sestavljajo del zbirke ali ki so namenjeni sestavljanju dela zbirke.“

8 V členu 4 navedene uredbe je določeno:

„1. Osebni podatki morajo biti:

- (a) obdelani pošteno in zakonito;
- (b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene in se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni. [...]

[...]“

9 V členu 5 navedene uredbe je določeno:

„Osebni podatki se lahko obdelujejo samo, če:

- (a) je obdelava potrebna za opravljanje nalog, ki se izvajajo v javnem interesu na podlagi pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti ali drugih pravnih aktov, sprejetih na njihovi podlagi, ali pri zakonitem izvajanju javne oblasti, dodeljene instituciji ali organu Skupnosti ali tretji stranki, ki so ji posredovani podatki, ali
- (b) je obdelava potrebna zaradi skladnosti s pravno zavezo, ki ji je zavezan upravljavec, ali

[...]

- (d) je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, nedvoumno dal svojo privolitev [...]

[...]“

- ¹⁰ Člen 8 te uredbe, naslovljen „Prenos osebnih podatkov prejemnikom, ki niso institucije in organi Skupnosti, za katere velja Direktiva 95/46[...]“, določa:

„Brez poseganja v člene 4, 5, 6 in 10 se osebni podatki prenesejo prejemnikom, ki so zavezani nacionalni zakonodaji, sprejeti za izvajanje Direktive 95/46[...],

- (a) če prejemnik dokaže, da so podatki potrebni za opravljanje naloge, ki se izvaja v javnem interesu, ali so predmet izvajanja javnih pooblastil, ali
- (b) če prejemnik dokaže potrebo po prenosu podatkov in če ni razloga za domnevo, da bi se morda poseglo v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.“

11 Člen 18 te uredbe, naslovljen „Pravica posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do ugovora“ določa:

„Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico:

- (a) da na nujni zakoniti podlagi v zvezi s svojim posebnim položajem kadarkoli ugovarja obdelavi podatkov, ki se nanašajo nanj, razen v primerih, ki jih zajema člen 5(b), (c) in (d). Kadar obstaja utemeljen ugovor, predmetna obdelava ne sme več vključevati teh podatkov;
- (b) da je obveščen pred prvim posredovanjem osebnih podatkov tretjim strankam ali preden se podatki v njihovem imenu uporabijo za namen neposrednega trženja ter da mu je izrecno ponujena pravica do brezplačnega ugovora proti takemu posredovanju ali uporabi.“

12 Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43) opredeljuje načela, pogoje in omejitve pravice do dostopa do dokumentov teh institucij, kot je določeno v členu 255 ES. Ta uredba velja od 3. decembra 2001.

13 V uvodni izjavi 1 Uredbe št. 1049/2001 je navedeno:

„Drugi pododstavek [odstavek] člena 1 Pogodbe [EU v različici, ki je veljala pred Lizbonsko pogodbo,] opredeljuje pojem javnosti in pravi, da je Pogodba nov korak

v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani.“

14 V uvodni izjavi 2 te uredbe je navedeno:

„Javnost omogoča državljanom, da tesneje sodelujejo v postopku odločanja, in zagotavlja, da je uprava deležna večje zakonitosti ter je učinkovitejša in bolj odgovorna državljanu v demokratičnem sistemu. Javnost prispeva h krepitvi načela demokracije in spoštovanja človekovih temeljnih pravic in svoboščin, določenih v členu 6 Pogodbe EU [v različici, ki je veljala pred Lizbonsko pogodbo,] in v Evropski listini o temeljnih pravicah [Listina EU o temeljnih pravicah, v nadaljevanju: listina].“

15 V uvodnih izjavah 4 in 11 te uredbe je navedeno:

„(4) Namen te uredbe je čim bolj uresničiti pravico dostopa javnosti do dokumentov ter določiti splošna načela in omejitve takega dostopa v skladu s členom 255(2) [...] ES.

[...]

(11) Načelno bi morali biti vsi dokumenti institucij dostopni javnosti. Vendar pa je treba nekatere javne in zasebne interese zaščititi z izjemami. Institucije bi morale imeti pravico varovati svoja notranja posvetovanja in razprave, kadar je to potrebno za varovanje svoje sposobnosti opravljanja nalog. Pri ocenjevanju izjem bi morale institucije upoštevati načela v zakonodaji Skupnosti s področja varstva osebnih podatkov, na vseh področjih delovanja Skupnosti [Unije].“

16 Člen 2 Uredbe št. 1049/2001, naslovljen „Upravičenci do dostopa in področje uporabe“, določa:

„1. Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico do dostopa do dokumentov institucij ob upoštevanju načel, pogojev in omejitev, določenih s to uredbo.

2. Institucije lahko ob upoštevanju istih načel, pogojev in omejitev odobrijo dostop do dokumentov vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki nimajo prebivališča ali statutarnega sedeža v eni od držav članic.

3. Ta uredba se uporablja za vse dokumente institucij, to je za dokumente, ki jih institucije pripravijo ali prejmejo in so v njihovi lasti, na vseh področjih delovanja Evropske unije.

4. Brez poseganja v člena 4 in 9 so dokumenti dostopni javnosti na pisno prošnjo ali neposredno v elektronski obliki ali prek registra. Zlasti dokumenti, pripravljene ali prejeti med zakonodajnim postopkom, so neposredno dostopni v skladu s členom 12.

5. Za dokumente občutljive narave, določene v členu 9(1), velja postopek v skladu z navedenim členom.

[...]“

¹⁷ Člen 4 te uredbe glede omejitev pravice do dostopa določa:

„1. Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

[...]

(b) zasebnost[i] in integritet[e] posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti s področja varstva osebnih podatkov.

2. Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

[...]

– namena inšpekcij, preiskav in revizij,

razen če ne prevlada javni interes za razkritje.

[...]“

¹⁸ Člen 6(1) Uredbe št. 1049/2001 določa, da „[p]rosilec ni dolžan navesti razlogov za prošnjo“.

Dejansko stanje

¹⁹ Dejansko stanje je v točkah od 15 do 28 in od 34 do 37 izpodbijane sodbe predstavljeno tako:

„¹⁵ [Družba Bavarian Lager] je bila ustanovljena 28. maja 1992 zaradi uvoza nemškega piva za prodajo v točilnicah v Združenem kraljestvu, ki se v glavnem nahajajo na severu Anglije.

¹⁶ Vendar [družba Bavarian Lager] ni mogla prodajati svojega proizvoda, ker je bilo veliko število lastnikov točilnic [v Združenem kraljestvu] vezanih s pogodbami o izključni nabavi, ki so jih zavezovale k oskrbovanju s pivom pri določenih pivovarnah.

- 17 V skladu s Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390 (uredba Združenega kraljestva o dobavi piva) morajo britanske pivovarne, ki imajo pravice v več kot 2000 točilnicah, poslovodjem teh lokalov dopustiti možnost, da kupijo pivo druge pivovarne, če je to, kot to določa člen 7(2)(a) navedene uredbe, shranjeno v sodu in ima vsebnost alkohola, ki presega 1,2 volumskega odstotka. Ta določba je na splošno znana kot ‚Guest Beer Provision‘ (v nadaljevanju: GBP).
- 18 Vendar se večina piva, proizvedenega zunaj Združenega kraljestva, ne more šteti za ‚pivo, shranjeno v sodu‘ v smislu GBP in zato ne spada na njeno področje uporabe.
- 19 [Družba Bavarian Lager] je ob oceni, da je GBP ukrep, ki ima enak učinek kot količinska omejitev pri uvozu in da zato ni v skladu s členom 30 Pogodbe ES (po spremembi postal člen 28 ES), z dopisom z dne 3. aprila 1993 pri Komisiji vložila pritožbo, vpisano pod številko P/93/4490/UK.
- 20 Komisija se je po svoji preiskavi 12. aprila 1995 odločila, da bo proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska uvedla postopek na podlagi člena 169 Pogodbe ES (postal člen 226 ES). [Družbo Bavarian Lager] je 28. septembra 1995 obvestila o tej preiskavi in o tem, da je Združenemu kraljestvu 15. septembra 1995 poslala pisni opomin. Komisija je 26. junija 1996 sprejela odločitev, da bo na Združeno kraljestvo naslovila obrazloženo mnenje in 5. avgusta 1996 objavila sporočilo za medije, v katerem je sporočila to odločitev.
- 21 [...] 11. oktobra 1996 [je potekal sestanek z dne 11. oktobra 1996] [...], [na katerem] so sodelovali predstavniki Generalnega direktorata [(GD)] Komisije ‚Notranji trg in finančne storitve‘, ministrstva za trgovino in industrijo Združenega kraljestva in predstavniki zveze pivovarn na skupnem trgu (v nadaljevanju:

ZPST). [Družba Bavarian Lager] je z dopisom z dne 27. avgusta 1996 zaprosila za sodelovanje pri [...] sestanku [z dne 11. oktobra 1996], vendar je Komisija njeno prošnjo zavrnila.

- 22 Ministrstvo za trgovino in industrijo Združenega kraljestva je 15. marca 1997 objavilo osnutek sprememb GBP, na podlagi katerega bi bilo mogoče ustekleničeno pivo prodajati naprej kot pivo različnega porekla, tako kot pivo, ki je shranjeno v sodu. Potem ko je Komisija 19. marca 1997 in 26. junija 1997 odložila svojo odločitev o pošiljanju obrazloženega mnenja Združenemu kraljestvu, je vodja enote 2 ‚Uporaba členov od 30 do 36 Pogodbe ES (objave, pritožbe, kršitve itd.) in odprava omejitev pri trgovanju‘ direktorata B ‚Prosti pretok blaga in javna naročila‘ GD ‚Notranji trg in finančne storitve‘ z dopisom z dne 21. aprila 1997 obvestil [družbo Bavarian Lager], da je bil zaradi osnutka spremembe GBP postopek iz člena 169 Pogodbe [...] prekinjen in da vladi Združenega kraljestva ni bilo vročeno obrazloženo mnenje. Navedel je, da naj bi bil ta postopek zaključen, ko bo začela veljati spremenjena GBP. Nova različica GBP je začela veljati 22. avgusta 1997. Zato Združenemu kraljestvu ni bilo nikoli poslano obrazloženo mnenje in je Komisija nazadnje 10. decembra 1997 odločila, da bo postopek za ugotavljanje kršitve ustavila.
- 23 [Družba Bavarian Lager] je 21. marca 1997 generalnega direktorja GD ‚Notranji trg in finančne storitve‘ v skladu s kodeksom ravnanja [v zvezi z dostopom javnosti do dokumentov Sveta in Komisije (UL 1993, L 340, str. 41)] po faksu zaprosila za prepis obrazloženega mnenja. Ta prošnja in njena ponovitev sta bili zavrnjeni.
- 24 Generalni sekretar Komisije je z [odločbo] z dne 18. septembra 1997 [...] potrdil zavrnitev prošnje, naslovljene na generalnega direktorja GD ‚Notranji trg in finančne storitve‘.

- 25 [Družba Bavarian Lager] je zoper odločbo z dne 18. septembra 1997 na Splošno sodišče vložila tožbo, vpisano pod opravilno številko T-309/97. Splošno sodišče je s sodbo z dne 14. oktobra 1999 v zadevi Bavarian Lager proti Komisiji (T-309/97, Recueil, str. II-3217) to tožbo zavrnilo z ugotovitvijo, da je varovanje zadevnega cilja, in sicer omogočiti državi članici, da se prostovoljno uskladi z zahtevami iz pogodbe, ali ji dati možnost, da utemelji svoje stališče, v skladu z zaščito javnega interesa upravičilo zavrnitev dostopa do pripravljalnega dokumenta iz preiskovalne faze postopka iz člena 169 Pogodbe [...].
- 26 [Družba Bavarian Lager] je 4. maja 1998 na Komisijo naslovila prošnjo za dostop do vseh dokumentov iz spisa P/93/4490/UK, ki jih je na podlagi kodeksa ravnanja [v zvezi z dostopom javnosti do dokumentov Sveta in Komisije] predložilo enajst določenih družb in organizacij ter tri določene kategorije oseb ali podjetij. Komisija je začetno prošnjo zavrnila, ker je [navedeni] kodeks ravnanja veljal le za dokumente, katerih avtor je bila Komisija. Potrdilna prošnja je bila zavrnjena zato, ker Komisija ni bila avtor zadevnih dokumentov in ker bi morale biti vse prošnje naslovljene na avtorja.
- 27 [Družba Bavarian Lager] je 8. julija 1998 pri evropskem varuhu človekovih pravic vložila pritožbo, vpisano pod številko 713/98/IJH, s tem da je v dopisu z dne 2. februarja 1999 navedla, da je poskušala pridobiti imena predstavnikov ZPST, ki so bili prisotni na sestanku 11. oktobra 1996, ter imena družb in oseb iz štirinajstih kategorij, ki jih je v začetni prošnji za dostop do dokumentov, ki so vsebovali komentarje, posredovane Komisiji v okviru spisa P/93/4490/UK, opredelila [družba Bavarian Lager].
- 28 Po izmenjavi dopisov z evropskim varuhom človekovih pravic in Komisijo, mu je ta oktobra in novembra 1999 sporočila, da je od 45 dopisov, ki jih je naslovila na zadevne osebe s prošnjo po odobritvi razkritja njihove istovetnosti [družbi

Bavarian Lager], prejela 20 odgovorov, od katerih je bilo 14 pozitivnih in 6 negativnih. Komisija je posredovala imena in naslove oseb, ki so se strinjale z objavo njihovih imen. [Družba Bavarian Lager] je evropskemu varuhu človekovih pravic sporočila, da podatki, ki jih je sporočila Komisija, še vedno niso bili popolni.

[...]

- 34 [Družba Bavarian Lager] je 5. decembra 2003 Komisijo po elektronski pošti na podlagi Uredbe št. 1049/2001 zaprosila za dostop do dokumentov, navedenih zgoraj v točki 27.
- 35 Komisija je z dopisom z dne 27. januarja 2004 odgovorila na to prošnjo z navedbami, da je mogoče določene dokumente v zvezi s sestankom [z dne 11. oktobra 1996] razkriti, in z opozorilom [družbi Bavarian Lager], da je bilo pet imen v zapisniku sestanka z dne 11. oktobra 1996 izbrisanih, saj sta dve osebi izrecno nasprotovali razkritju svoje istovetnosti, z ostalimi tremi pa Komisija ni mogla stopiti v stik.
- 36 [Družba Bavarian Lager] je 9. februarja 2004 po elektronski pošti vložila potrdilno prošnjo v smislu člena 7(2) Uredbe št. 1049/2001, da bi pridobila celoten zapisnik sestanka z dne 11. oktobra 1996, ki vsebuje vsa imena udeležencev.

- 37 Komisija je [s sporno odločbo] [...] zavrnila potrdilno prošnjo [družbe Bavarian Lager]. Potrdila je, da se je za prošnjo za razkritje imen drugih udeležencev uporabljala Uredba št. 45/2001. Ker [družba Bavarian Lager] ni dokazala nobenega izrecnega in legitimnega razloga niti potrebe po takem razkritju, niso bile izpolnjene zahteve iz člena 8 navedene uredbe in se je uporabila izjema iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001. Komisija je dodala, da je bila, čeprav se niso uporabile določbe na področju varstva osebnih podatkov, na podlagi člena 4(2), tretja alinea, Uredbe št. 1049/2001 upravičena zavrnuti razkritje ostalih imen, da ne bi ogrozila svoje sposobnosti opravljanja preiskav.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 20 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo sporno odločbo razglasilo za nično.
- 21 Splošno sodišče je v zvezi z dostopom do celotnega zapisnika sestanka z dne 11. oktobra 1996 v točkah od 90 do 95 izpodbijane sodbe menilo, da prošnja družbe Bavarian Lager temelji na Uredbi št. 1049/2001. Splošno sodišče je spomnilo, da v skladu s členom 6(1) te uredbe prosilec ni dolžan navesti razlogov za prošnjo in mu torej ni treba dokazati nikakršnega interesa za dostop do zahtevanih dokumentov, in preučilo izjemo od posredovanja iz člena 4(1)(b) te uredbe, če bi razkritje takega dokumenta oslabilo varstvo zasebnosti in integritete posameznika.

- 22 Splošno sodišče je v točkah od 96 do 119 izpodbijane sodbe preučilo medsebojni vpliv uredb št. 45/2001 in št. 1049/2001. Poudarilo je, da je v uvodni izjavi 15 Uredbe št. 45/2001 navedeno, da za dostop do dokumentov, tudi tistih, ki vsebujejo osebne podatke, velja člen 255 ES, in da morajo torej institucije v skladu z uvodno izjavo 11 Uredbe št. 1049/2001 pri presoji, ali je mogoče uporabiti izjemo, upoštevati načela v zakonodaji Unije s področja varstva osebnih podatkov na vseh področjih delovanja Unije, torej tudi načela, določena v Uredbi št. 45/2001.
- 23 Splošno sodišče je v točki 105 izpodbijane sodbe, sklicujoč se na opredelitvi „osebni podatek“ in „obdelava osebnih podatkov“ iz člena 2(a) in (b) Uredbe št. 45/2001, sklenilo, da se posredovanje podatkov s prenosom, njihovo širjenje ali drugo razpolaganje z njimi opredeli kot „obdelava“ in zato Uredba št. 45/2001 sama, neodvisno od Uredbe št. 1049/2001, določa možnost objave določenih osebnih podatkov.
- 24 Splošno sodišče je v točki 106 izpodbijane sodbe poudarilo, da člen 5(a) ali (b) Uredbe št. 45/2001 določa, da mora biti obdelava osebnih podatkov zakonita in potrebna za opravljanje nalog, ki se izvajajo v javnem interesu ali zaradi skladnosti s pravno zavezo, ki ji je zavezan upravljavec. Nato je poudarilo, da pravica do dostopa do dokumentov institucij, ki je priznana vsem državljanom Unije ter vsem fizičnim in pravnim osebam s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic in določena v členu 2 Uredbe št. 1049/2001, pomeni pravno zavezo v smislu člena 5(b) Uredbe št. 45/2001. Če torej Uredba št. 1049/2001 nalaga posredovanje podatkov, ki pomeni „obdelavo“ v smislu člena 2(b) Uredbe št. 45/2001, potem je tako posredovanje v skladu s členom 5 iste uredbe zakonito.

25 Splošno sodišče se je izreklo o vprašanju dokaza potrebe po prenosu iz člena 8(b) Uredbe št. 45/2001 in pravice posameznika do ugovora iz člena 18 te uredbe in je v točkah od 107 do 109 izpodbijane sodbe med drugim odločilo tako:

„107 Glede obveznosti, da je treba dokazati potrebo po prenosu iz člena 8(b) Uredbe št. 45/2001 je treba opozoriti, da se za dostop do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke, uporablja Uredba št. 1049/2001 in da na podlagi njenega člena 6(1) prosilec ni dolžan navesti razlogov za prošnjo in mu torej ni treba dokazati kakršnega koli interesa za dostop do zahtevanih dokumentov [...]. Zato se, če gre za prenos osebnih podatkov za izvajanje člena 2 Uredbe št. 1049/2001, ki določa pravico do dostopa do dokumentov za vse državljane Unije, uporablja ta uredba in zato prosilcu ni treba dokazati potrebe po razkritju v smislu člena 8(b) Uredbe št. 45/2001. Če bi moral namreč prosilec dokazati potrebo po prenosu kot dodaten pogoj, zahtevan v Uredbi št. 45/2001, bi bila ta zahteva v nasprotju s ciljem Uredbe št. 1049/2001, ki je čim širši dostop javnosti do dokumentov, s katerimi razpolagajo institucije.

108 Poleg tega, ker se dostop do dokumentov v skladu s členom 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 zavrne, če bi razkritje oslabilo varstvo zasebnosti in integritete posameznika, prenos, ki ne spada v to izjemo, načeloma ne bi posegel v zakonite interese posameznika v smislu člena 8(b) Uredbe št. 45/2001.

- 109 Člen 18 Uredbe št. 45/2001 glede pravice posameznika do ugovora določa, da ima ta pravico, da na nujni zakoniti podlagi v zvezi s svojim posebnim položajem kadar koli ugovarja obdelavi podatkov, ki se nanašajo nanj, razen v primerih, ki jih zajema zlasti člen 5(b) navedene uredbe. Ker pomeni obdelava iz Uredbe št. 1049/2001 pravno zavezo v smislu člena 5(b) Uredbe št. 45/2001, posameznik načeloma nima pravice do ugovora. Ker pa člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 določa izjemo od te pravne zaveze, je treba posledice razkritja podatkov v zvezi s posameznikom obravnavati na tej podlagi.“
- 26 Nazadnje je Splošno sodišče menilo, da je treba izjemo iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 razlagati ozko in da se nanaša le na osebne podatke, ki lahko dejansko in resnično ogrozijo spoštovanje zasebnosti in integritete posameznika. Preizkus, ali gre za take kršitve, je treba opraviti glede na člen 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), in sodno prakso, ki je bila razvita na tej podlagi.
- 27 Splošno sodišče je v točki 133 in natančneje v točki 139 izpodbijane sodbe na splošno sklenilo, da Komisija ni pravilno uporabila prava s tem, da je ugotovila, da družba Bavarian Lager ni dokazala niti izrecnega in zakonitega namena niti potrebe po pridobitvi imen petih oseb, ki so sodelovale na sestanku z dne 11. oktobra 1996 in so po njem nasprotovale posredovanju svoje istovetnosti tej družbi.
- 28 V zvezi z izjemo glede varstva inšpekcij, preiskav in revizij iz člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 je Splošno sodišče odstopilo od uporabe te določbe na splošno

in je predvsem menilo, da zaupnega obravnavanja ni mogoče odobriti drugim osebam kot prijavitelju in da to varstvo ni utemeljeno, razen če zadevni postopek še vedno poteka.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

29 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 13. junija 2008 dovolil intervencijo Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska ter Sveta Evropske unije v podporo predlogom Komisije. Republiko Finski in Kraljevini Švedski je bilo dovoljeno intervenirati v podporo predlogom družbe Bavarian Lager, Kraljevini Danski pa v podporo predlogom družbe Bavarian Lager in Evropskega nadzornika za varstvo podatkov.

30 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bila sporna odločba razglašena za nično;

- dokončno odloči o vprašanjih, ki so predmet te pritožbe, in

- družbi Bavarian Lager naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila na prvi stopnji in v okviru te pritožbe, če pa s svojimi predlogi ne bo uspela, naj ji naloži polovico stroškov, ki jih je na prvi stopnji imela družba Bavarian Lager.

31 Svet predlaga Sodišču, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo in

- družbi Bavarian Lager naloži plačilo stroškov.

32 Združeno kraljestvo predlaga Sodišču, naj:

- ugodi pritožbi Komisije in njenim predlogom.

33 Družba Bavarian Lager predlaga Sodišču, naj:

- v celoti zavrne pritožbo Komisije in

- Komisiji naloži plačilo stroškov, ki jih je družba Bavarian Lager priglasila na prvi stopnji in v okviru te pritožbe, če pa bi pritožbi ugodilo, naj naloži vsaki stranki plačilo lastnih stroškov.

34 Kraljevina Danska, Republika Finska, Kraljevina Švedska in Evropski nadzornik za varstvo podatkov predlagajo Sodišču, naj:

- pritožbo v celoti zavrne.

Predlog za ponovno odprtje ustnega postopka

35 Komisija in Evropski nadzornik za varstvo podatkov sta z dopisoma z dne 11. in 13. novembra 2009 predlagala ponovno odprtje ustnega postopka.

36 Sodišče lahko po uradni dolžnosti ali na predlog generalnega pravobranilca ali strank v skladu s členom 61 Poslovnika odredi ponovno odprtje ustnega postopka, kadar meni, da ni dovolj poučeno ali da je o zadevi treba razsoditi na podlagi trditve, o kateri stranke niso razpravljale (sodba z dne 8. septembra 2009 v zadevi Liga Portuguesa de Futebol Profissional in Bwin International, C-42/07, ZOdl., str. I-7633, točka 31 in navedena sodna praksa).

37 Komisija in Evropski nadzornik za varstvo podatkov v svojih predlogih trdita samo, da sklepni predlogi generalne pravobranilke temeljijo na trditvah, o katerih se ni razpravljalo niti pred Splošnim sodiščem niti pred Sodiščem.

- 38 Sodišče meni, da ima v obravnavanem primeru na voljo vse potrebne podatke, da lahko odloči v zadevnem sporu, in da zadeve ni treba obravnavati na podlagi trditev, o katerih se pred tem sodiščem ni razpravljalo.
- 39 Ponovnega odprtja ustnega postopka zato ni treba odrediti.

Pritožba

- 40 Komisija v podporo svoji pritožbi navaja tri pritožbene razloge, in sicer:
- Splošno sodišče je s tem, da je ugotovilo, da člena 8(b) Uredbe št. 45/2001 v zadevi ni mogoče uporabiti, napačno razlagalo in uporabilo člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001,
 - Splošno sodišče je s tem, da je ozko razlagalo pogoj iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, napačno uporabilo pravo, ker je z njegovega področja uporabe izvzelo zakonodajo Unije v zvezi z varstvom osebnih podatkov, vsebovanih v dokumentu, in
 - Splošno sodišče je v zvezi z razlago člena 4(2), tretja alineja, te uredbe napačno omejilo varstvo zaupnosti preiskav samo na prijavitelje in je zahtevalo, da mora preiskava še potekati, da bi se ta zaupnost lahko ohranila.

Presoja Sodišča

- 41 Ker se prva pritožbena razloga precej prekrivata, ju je treba obravnavati skupaj.
- 42 Komisija, ki jo podpirata Združeno kraljestvo in Svet, v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo v svojih ugotovitvah z zvezi z uporabo izjeme iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 in je tako nekaterim določbam Uredbe št. 45/2001 odvzelo učinek.
- 43 Komisija meni, da je Splošno sodišče odločilo, ne da bi se sklicevalo na drugi del stavka člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, ki določa, da institucije zavrnejo dostop do dokumenta, katerega razkritje bi oslabilo varstvo zasebnosti in integritete posameznika, „zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti s področja varstva osebnih podatkov“. Splošno sodišče naj bi izjemo iz te določbe razlagalo le glede na člen 8 EKČP in sodno prakso, razvito na tej podlagi.
- 44 Zaradi te napačne razlage izjeme iz člena 4(1)(b) naj bi bilo več določb Uredbe št. 45/2001, predvsem člena 8(b) in 18(a) te uredbe, neučinkovitih.

- 45 Natančneje, po mnenju Komisije je zato, ker je Splošno sodišče dalo prednost členu 6(1) Uredbe št. 1049/2001, ki določa, da prosilec v prošnjah za dostop javnosti do dokumentov ni dolžan navesti razlogov za prošnjo, člen 8(b) Uredbe št. 45/2001, na podlagi katerega mora prejemnik osebnih podatkov dokazati potrebo po razkritju teh podatkov, postal neučinkovit.
- 46 Obveznost dokazati, da ima prejemnik osebnih podatkov zakonit cilj, iz člena 8(b) Uredbe št. 45/2001 naj bi bila ena od ključnih določb celotne zakonodaje Unije v zvezi z varstvom podatkov. Tako naj bi posredovanje osebnih podatkov iz dokumenta, ki ga ima institucija, pomenilo hkrati dostop javnosti do dokumenta v skladu z Uredbo št. 1045/2001 in tudi obdelavo osebnih podatkov v skladu z Uredbo št. 45/2001, česar pa naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo.
- 47 Komisija dodaja, da je Splošno sodišče, ker je menilo, da je treba pri vsaki prošnji za osebne podatke spoštovati pravno zavezo, ki izhaja iz pravice dostopa javnosti, v smislu člena 5(b) Uredbe št. 45/2001, odvzelo polni učinek členu 18(a) te uredbe, ki posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, podeljuje pravico, da na nujni zakoniti podlagi v zvezi s svojim posebnim položajem kadar koli ugovarja obdelavi podatkov, ki se nanašajo nanj.
- 48 Poudariti je treba, da je Splošno sodišče posvetilo velik del svojega razlogovanja, zlasti točke od 96 do 119 izpodbijane sodbe, preučitvi medsebojnega vpliva uredb št. 45/2001 in št. 1049/2001 in je nato v točkah od 121 do 139 iste sodbe uporabilo merila, ki jih je iz tega izpeljalo, za obravnavani primer.

- 49 Kot je Splošno sodišče upravičeno poudarilo v točki 98 izpodbijane sodbe, je treba za uporabo izjeme iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 v obravnavani zadevi pri preučitvi razmerja med uredbama št. 1049/2001 in št. 45/2001 upoštevati, da imata ti uredbi različne cilje. Prva zagotavlja največjo mogočo preglednost procesa odločanja javnih organov in podatkov, na katerih temeljijo njihove odločbe. V največji meri omogoča izvrševanje pravice dostopa do dokumentov in spodbuja dobre upravne prakse. Druga zagotavlja varstvo svoboščin in temeljnih pravic fizičnih oseb, zlasti njihovo zasebnost, pri obdelavi osebnih podatkov.
- 50 Kot je razvidno iz uvodne izjave 2 Uredbe št. 45/2001, je bil namen zakonodajalca Unije vzpostaviti „popolnoma razvit“ sistem varstva osebnih podatkov, glede na uvodno izjavo 12 te uredbe pa je štel za nujno „[zagotoviti] po vsej Skupnosti [...] dosledno in enotno uporabo pravil za varstvo temeljnih pravic in svoboščin posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov“.
- 51 V skladu z uvodno izjavo 12 so pravice, podeljene posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zaradi varstva pri obdelavi osebnih podatkov del pravil za varstvo temeljnih svoboščin in pravic. V skladu z namenom zakonodajalca Unije je zakonodaja Unije o obdelavi osebnih podatkov namenjena varstvu temeljnih svoboščin in pravic.
- 52 Glede na uvodne izjave 7 in 14 Uredbe št. 45/2001 gre za „zavezujoče ukrepe“, ki se uporabljajo „za vse obdelave osebnih podatkov v vseh institucijah in organih Skupnosti“ in „v katerem koli pomenu“.

- 53 Uredba št. 1049/2001 je, kot je razvidno iz njene uvodne izjave 1, del namena, izraženega v členu 1, drugi odstavek, EU, da pomeni ta pogodba novo stopnjo v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani.
- 54 V skladu z uvodno izjavo 2 te uredbe javnost omogoča državljanom, da tesneje sodelujejo v postopku odločanja, in zagotavlja, da je uprava deležna večje zakonitosti in je učinkovitejša in bolj odgovorna državljanu v demokratičnem sistemu.
- 55 Uredba št. 1049/2001 kot splošno pravilo uvaja dostop javnosti do dokumentov institucij, vendar predvideva izjeme zaradi nekaterih javnih in zasebnih interesov. Zlasti uvodna izjava 11 te uredbe opozarja, da bi morale „[p]ri ocenjevanju izjem [...] institucije upoštevati načela v zakonodaji Skupnosti s področja varstva osebnih podatkov na vseh področjih delovanja Skupnosti [Unije]“.
- 56 Med sprejetjema uredb št. 1049/2001 in št. 45/2001 ni minilo dolgo. Ti uredbi ne vsebujeta določb, ki bi izrecno predvidevale, da ena uredba prevlada nad drugo. Načeloma je treba zagotoviti njuno polno uporabo.
- 57 Edina izrecna povezava med obema uredbama je v členu 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, ki predvideva izjemo od dostopa do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo zasebnosti in integritete posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Unije s področja varstva osebnih podatkov.

- 58 Splošno sodišče pa je v točkah od 111 do 120 izpodbijane sodbe omejilo uporabo izjeme iz te določbe le na položaje, v katerih bi se posegalo v zasebnost ali integriteto posameznika v smislu člena 8 EKČP in sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, ne da bi se upoštevala zakonodaja Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti Uredba št. 45/2001.
- 59 Ugotoviti je treba, da je Splošno sodišče s takim ravnanjem napačno razlagalo člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, ki je nedeljiva določba in zahteva, da je treba morebitno poseganje v zasebnost in integriteto posameznika vedno preučiti in presojeti v skladu z zakonodajo Unije o varstvu osebnih podatkov in zlasti z Uredbo št. 45/2001.
- 60 Člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 uvaja posebno ureditev in okrepi varstvo osebe, katere osebni podatki bi se v nekaterih primerih lahko posredovali javnosti.
- 61 V skladu s členom 1(1) Uredbe št. 45/2001 je cilj te uredbe zagotoviti „var[stvo] temeljn[ih] pravic[...] in svoboščin[...] fizičnih oseb in predvsem njihov[e] pravic[e] do zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov“. Ta določba ne dopušča, da bi se primeri obdelave osebnih podatkov ločili na dve kategoriji, in sicer na kategorijo, v kateri bi se ta obdelava preučila zgolj na podlagi člena 8 EKČP in sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s tem členom, in na kategorijo, v kateri bi za to obdelavo veljale določbe Uredbe št. 45/2001.

- 62 Iz prvega stavka uvodne izjave 15 Uredbe št. 45/2001 je razvidno, da je zakonodajalec Unije opozoril na potrebo, da se uporabi člen 6 EU in s tem člen 8 EKČP, „[č]e take obdelave izvajajo institucije ali organi Skupnosti pri opravljanju dejavnosti, ki ne sodijo v področje uporabe te uredbe, predvsem tistih, ki so določene v naslovih V in VI Pogodbe [EU v različici, ki je veljala pred Lizbonsko pogodbo]“. Nasprotno pa se taka napotitev ne izkaže za potrebno pri obdelavi, ki se opravi pri opravljanju dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe te uredbe, saj se v takih primerih očitno uporabi Uredba št. 45/2001.
- 63 Iz tega je razvidno, da če je namen prošnje, ki temelji na Uredbi št. 1049/2001, pridobiti dostop do dokumentov, ki vsebujejo osebne podatke, postanejo določbe Uredbe št. 45/2001, vključno s členoma 8 in 18, v celoti uporabljive.
- 64 Ker Splošno sodišče ni upoštevalo napotitve iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 na zakonodajo Unije v zvezi z varstvom osebnih podatkov in torej na Uredbo št. 45/2001, je v točki 107 izpodbijane sodbe takoj izključilo uporabo člena 8(b) Uredbe št. 45/2001 in v točki 109 te sodbe uporabo člena 18 te uredbe. Navedena člena pa sta bistveni določbi sistema varstva, ki ga je uvedla Uredba št. 45/2001.
- 65 Zato posebna in omejujoča razlaga člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, ki jo je podalo Splošno sodišče, ne ustreza ravnotežju, ki ga je zakonodajalec Unije nameraval vzpostaviti med zadevnima uredbama.

- 66 V tej zadevi je iz dokumentov iz spisa in še posebej iz sporne odločbe razvidno, da je Komisija, potem ko je družba Bavarian Lager vložila prošnje z dne 4. maja 1998, 5. decembra 2003 in 9. februarja 2004, na to družbo naslovila dokument, ki je vseboval zapisnik s sestanka z dne 11. oktobra 1996, s katerega so bila izbrisana imena petih oseb. Od teh petih oseb Komisija s tremi ni mogla stopiti v stik, da bi dale soglasje, drugi dve osebi pa sta izrecno nasprotovali razkritju svoje istovetnosti.
- 67 Pri zavrnitvi popolnega dostopa do tega dokumenta se je Komisija oprla na člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 in na člen 8 Uredbe št. 45/2001.
- 68 Poudariti je treba, da je Splošno sodišče v točki 104 izpodbijane sodbe pri preučitvi člena 2(a) Uredbe št. 45/2001, se pravi opredelitve pojma „osebni podatki“, pravilno ugotovilo, da je priimke in imena mogoče šteti za osebne podatke.
- 69 Prav tako je v točki 105 te sodbe pri preučitvi člena 2(b) te uredbe, se pravi opredelitve pojma „obdelava osebnih podatkov“, pravilno ugotovilo, da se posredovanje takih podatkov opredeli kot „obdelava“ v smislu iste uredbe.
- 70 Splošno sodišče je v točki 122 izpodbijane sodbe pravilno sklenilo, da seznam udeležencev sestanka z dne 11. oktobra 1996, ki je v zapisniku tega sestanka, vsebuje tudi osebne podatke v smislu člena 2(a) Uredbe št. 45/2001, ker se lahko iz njega ugotovi istovetnost oseb, ki so sodelovale na tem sestanku.

- 71 Zato je odločilno vprašanje, ali bi v skladu s členom 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 in Uredbo št. 45/2001 Komisija lahko odobrila dostop do dokumenta, ki vsebuje pet imen udeležencev sestanka z dne 11. oktobra 1996.
- 72 Najprej je treba poudariti, da je imela družba Bavarian Lager možnost dostopa do vseh informacij v zvezi s sestankom z dne 11. oktobra 1996, tudi do mnenj, ki so jih intervenienti navedli kot strokovnjaki.
- 73 Komisija je ob prvi prošnji družbe Bavarian Lager z dne 4. maja 1998 udeležence sestanka z dne 11. oktobra 1996 prosila za soglasje, da lahko posreduje njihova imena. Kot je Komisija navedla v odločbi z dne 18. marca 2003, je bil ta postopek v skladu z določbami takrat veljavne Direktive 95/46.
- 74 Na podlagi nove prošnje družbe Bavarian Lager, ki jo je 5. decembra 2003 naslovila na Komisijo in v kateri je prosila, naj se ji posreduje celoten zapisnik sestanka z dne 11. oktobra 1996, ji je Komisija 27. januarja 2004 sporočila, da mora glede na to, da sta začeli veljati uredbi št. 45/2001 in št. 1049/2001, odslej to prošnjo obravnavati glede na posebno ureditev teh uredb, zlasti člena 8(b) Uredbe št. 45/2001.
- 75 Komisija je – ne glede na to, ali v skladu s staro ureditvijo Direktive 95/46 ali v skladu z uredbama št. 45/2001 in št. 1049/2001 – pravilno preverila, ali so posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, privolili, da se njihovi osebni podatki posredujejo.

- 76 Ugotoviti je treba, da Komisija s tem, da je posredovala različico spornega dokumenta, v kateri je bilo izbranih pet imen udeležencev sestanka z dne 11. oktobra 1996, ni kršila določb Uredbe št. 1049/2001 in je v zadostni meri spoštovala obveznost javnosti.
- 77 Komisija je s tem, da je od družbe Bavarian Lager zahtevala, da dokaže potrebo po posredovanju teh osebnih podatkov petih oseb, ki niso dale izrecnega soglasja, ravnala v skladu z določbami člena 8(b) Uredbe št. 45/2001.
- 78 Ker družba Bavarian Lager ni predložila nobene izrecne in zakonite utemeljitve niti nobenega prepričljivega argumenta, da bi dokazala potrebo po posredovanju teh osebnih podatkov, Komisija ni mogla pretehtati različnih interesov zadevnih strank. Prav tako ni mogla preveriti, ali ni nobenega razloga, iz katerega bi se morda poseglo v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, kot določa člen 8(b) Uredbe št. 45/2001.
- 79 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je Komisija upravičeno zavrnila prošnjo za dostop do celotnega zapisnika sestanka z dne 11. oktobra 1996.
- 80 Zato je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točkah 133 in 139 izpodbijane sodbe sklenilo, da je Komisija v zadevi napačno uporabila člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 in ugotovila, da družba Bavarian Lager ni dokazala niti izrecnega in zakonitega namena niti potrebe po pridobitvi zadevnega dokumenta v celoti.

- 81 Glede na vse ugotovitve je treba, ne da bi bilo treba preučiti druge argumente in pritožbene razloge strank, razveljaviti izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bila sporna odločba razglašena za nično.

Posledice razveljavitve izpodbijane sodbe

- 82 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča lahko to ob morebitni razveljavitvi odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.

- 83 V tej zadevi je tako.

- 84 Kot je Sodišče ugotovilo v točkah 69 in 73 te sodbe, s sporno odločbo niso bile kršene določbe uredb št. 45/2001 in št. 1049/2001.

- 85 Ničnostno tožbo družbe Bavarian Lager zoper navedeno odločbo je torej treba zavrniti.

Stroški

- ⁸⁶ Če je pritožba utemeljena in če Sodišče samo dokončno odloči v sporu, to na podlagi člena 122, prvi odstavek, Poslovnika Sodišča odloči tudi o stroških. V skladu s členom 69(2) tega poslovnika, ki se na podlagi njegovega člena 118 uporabi v pritožbenem postopku, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. V skladu s členom 69(4) tega poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Sodišče lahko odloči, da intervenientka nosi svoje stroške.
- ⁸⁷ Komisija je predlagala, naj se družbi Bavarian Lager naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi v okviru pritožbe ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov pritožbe.
- ⁸⁸ Komisija je predlagala tudi, naj se družbi Bavarian Lager naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji, in ker je bila tožba zavrnjena, je treba tej družbi naložiti plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.
- ⁸⁹ Kraljevina Danska, Republika Finska, Kraljevina Švedska, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Svet in Evropski nadzornik za varstvo osebnih podatkov nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 8. novembra 2007 v zadevi Bavarian Lager proti Komisiji (T-194/04) se razveljavi v delu, v katerem je bila odločba Komisije z dne 18. marca 2004 o zavrnitvi prošnje za dostop do celotnega zapisnika sestanka z dne 11. oktobra 1996, ki vsebuje vsa imena, razglašena za nično, in v delu, v katerem so bili Evropski komisiji naloženi stroški družbe The Bavarian Lager Co. Ltd.**

- 2. Tožba družbe The Bavarian Lager Co. Ltd zoper odločbo Komisije z dne 18. marca 2004 o zavrnitvi prošnje za dostop do celotnega zapisnika sestanka z dne 11. oktobra 1996, ki vsebuje vsa imena, se zavrne.**

- 3. Družbi The Bavarian Lager Co. Ltd se naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila Evropska komisija v pritožbenem postopku in v postopku na prvi stopnji.**

- 4. Kraljevina Danska, Republika Finska, Kraljevina Švedska, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Svet Evropske unije in Evropski nadzornik za varstvo osebnih podatkov nosijo svoje stroške.**

Podpisi